

Οὗτος, λέγει, οὐδέποτε ἡγόραζεν ἀ-
γρόν καλλιεργημένον, ἀλλ' ὅπου ἦκουέ-
τινα χερσεύοντα δί' ἀμέλειαν καὶ ἐλ-
λειψιν περιποιήσεως τοῦτον ἀγοράζων
ἐτέρπετο ν' ἀναδείξῃ αὐτὸν εὔφορον καὶ
ἀκμάζοντα· μετὰ δὲ ταῦτα πωλῶν αὐ-
τὸν πολλαπλασίως τῆς πρώην τιμῆς,
ἀντηγόραζεν ἄλλον, καὶ οὕτω κατέζη
πλουσιώτατος διὰ τῆς φιλογεωργίας.

Τελευταῖον δὲ ἐπαινέσαντος τοῦ
Σωκράτους τὰς περὶ οἰκονομίας λογι-
κὰς καὶ σοφὰς τοῦ Ἰσχομάχου θεω-
ρίας, ἐπισφραγίζει οὗτος τὸν λόγον
διὰ τῆς ἔξῆς παρατηρήσεως:—Οὐδὲν,
λέγει, ὁ Σωκράτες, νομίζω οὕτω μέγα
καὶ θεῖον πλεονέκτημα τοῖς ἀνθρώποις,
ὅσον τὸ νὰ ἥναί τις ἀρχικὸς, ἢτοι νὰ
λέγῃ καὶ πράττῃ τοιαῦτα, ὅποια ν' ἀ-
κονίζωσι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων εἰς
τὸ νὰ κοπιάζωσιν ἑθελουσίως καὶ νὰ
χινδυγεύωσι. Τοῦτο εἶναι ἀναγκαιότα-
τον εἰς ὅλας κοινῶς τὰς πράξεις, καὶ
εἰς τὴν γεωργικὴν, καὶ εἰς τὴν πολι-
τικὴν, καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν, καὶ εἰς
τὴν πολεμικὴν, καὶ κατὰ τοῦτο διαφέ-
ρουσιν οἱ ἔτεροι τῶν ἑτέρων. Διότι οἱ
Θεῖοι καὶ ἀγαθοὶ καὶ ἐπιστήμονες ἄρ-
χοντες ποιλάκις καὶ τοὺς πρὸς ἄλλους
ἀπειθεῖς παραλαβόντες, τοὺς ἔκαμον
νὰ αἰσχύνωνται νὰ πράξωσιν αἰσχρόν
τι, καὶ νὰ νομίζωσι τὴν πειθαρχίαν
συμφερώτερον εἰς αὐτοὺς, καὶ ἔκαστος
ἰδίᾳ νὰ ἀγάλληται ἐπὶ τῷ πειθεσθαι,
καὶ σύμπαντες προύνυμως νὰ θέλωσι νὰ
κοπιάζωσι καὶ νὰ χινδυγεύωσιν, ὅταν
γίνη ἀνάγκη. Τοῦτον εἰκότως δύναται
τις νὰ ὀγομάσῃ ἀνδρα μεγαλογνώμονα,
εἰς ὃν πολλοὶ ἑθελουσίως ἔπονται· καὶ
μέγας ὄντως ἀνήρ ἔκεινός ἐστιν, ὅστις
μὲ τὴν γνώμην μᾶλλον ἢ μὲ τὴν ῥώμην
δύναται νὰ κατορθώσῃ μεγάλα. Τὸ

αὐτὸ λέγει, συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ἔργα
τῶν ιδιωτῶν. εἴτε ἐπίτροπος ἡτονό ἐφε-
στηκὸς εἴτε ἐπιστάτης, δστις δύναται
νὰ καταστήσῃ τοὺς ὑπ' αὐτὸν προθύ-
μους καὶ ἐντεταμένους καὶ συνεχεῖς
εἰς τὸ ἔργον, οὗτος ἐστὶν ὁ προξενῶν
τὸ ἀγαθὰ καὶ πολλὴν περιουσίαν ποιῶν
ἔκεινον δὲ τὸν κύριον δστις ἐπιφανεῖς
ἐπὶ τὸ ἔργον δὲν ἐμποιήσῃ προθυμίαν
καὶ ἀμιλλαν εἰς τοὺς ἔργατας, ἐγὼ
οὐδόλως τιμῶ· ἀλλ' ἔκεινον δύναμαι
νὰ εἴπω δτι ἔχει ἥθος βασιλικὸν δστις
ἐμπνέει μένος καὶ φιλοτιμίαν εἰς τοὺς
ἔργατας, τοῦτο δὲ δὲν δύναται νὰ μά-
θῃ τις ίδων οὐδὲ ἀπαξ ἀκούσας, ἀλλὰ
πρέπει νὰ εύμοιρῇ καὶ παιδείας καὶ
φύσεως ἀγαθῆς καὶ τὸ μέγιστον νὰ
γίνη Θεῖος, διότι οὐδόλως ἀνθρώπι-
νον ἔργον νομίζω τοῦτο τὸ ἀγαθὸν τὸ
νὰ ἀρχῇ τις ἐπὶ ἑθελοντῶν, ἀλλὰ θεῖον·
δίδοται δὲ τοῦτο βεβαιῶν, εἰς τοὺς ἀ-
ληθινῶς διὰ τῆς σωφροσύνης τελειω-
θέντας.

Ε. Ι. Λ.

— — —

ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΗΤΕΡΙΩΝ.

—

Διὰ τοῦ ὀνόματος κοσμητήριον
(cosmetique) ἐκ τοῦ κόσμος, ἐννοοῦμεν ἐν-
ταῦθα τὰς οὐσίας ἢ τὰς σκευασίας ἔκεινας,
αἵτινες ἐνεργοῦσιν ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος, τῶν
τριχῶν τῆς κεφαλῆς, τῶν ὀδόντων κτλ., καθα-
ρίζουσαι ταῦτα καὶ διατηροῦσαι κατὰ τὸ μᾶλ-
λον καὶ ἥττον τὴν φυσικὴν αὐτῶν καλλονήν.
Η συνήθεια αὕτη εἶναι ἀσχαιοτάτη, μάλιστα
εἰς τὰς γυναικας τῆς Ρώμης καὶ τῆς Ανα-
τολῆς.

Διὰ τὴν κεφαλὴν μεταχειρίζονται τινὲς
οὐσίας λιπαρὰς, αἵτινες δύμως πολλάκις εἰ-
σιν ἴπιθλασίες. Τὰ καλήτερα παχύμυρα (po-
mades) εἰσὶν ἐκεῖνα, ἥτινα κατασκευάζου-

ειν ἐκ τοῦ μυελοῦ τῶν δετῶν τοῦ βρούς μετά ἔλασι τῶν ἀμυγδάλων. Όσοι ἔχουσι τὴν κεφαλὴν λιπαρὰν ὅφείλουν νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τὸ παχύμυρα, καὶ ἀντὶ τούτων νὰ πλύνωσι πᾶσαν πρωταν τὴν κεφαλὴν δι' ὅληγου ὄδατος καθαροῦ μετά τινων σταγόνων ὄδατος Κολωνίας.

Πρὸς στερέωσιν τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς εἶναι καλὸν νὰ μεταχειρίζονται τὸ ἑξῆς: εἰς εἴκοσι μέρη ἀπλοῦ παχυμύρου ὡς τοῦ κητοῦ σπέρμου π. χ. (pomade de spermaceti) νὰ θέτωσιν ἐν μέρος θεικῆς κινίνης ἢ πέντε τανίνης, ἢ ἀντ' αὐτοῦ, ἐντὸς ἔλασιν λεπτοκαρύου ὅληγον μαγειρικὸν ἄλας, τὸ ὄποιον εὔκολωτερον δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πτώσιν τῶν τριχῶν.

Οσφρ διὰ τὰ παχύμυρα ἢ ἄλλας οὐσίας ἃς πολλοὶ μεταχειρίζονται πρὸς βροχὴν τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ προσώπου, λέγομεν μετά τοῦ Γάλλου Ἱατροῦ Beaugrand «ὅ γέρων ὅφείλει νὰ σεμινύνηται διὰ τὰς λευκὰς αὐτοῦ τρίχας, καὶ νὰ μὴ ζητῇ ἵνα φανῇ νέος, νὰ θέτῃ μαύρας ἢ ἔκκλιτας ἐπὶ προσώπου ρυτιδωμένου.» Ἀλλως τε αἱ οὐσίαι, ἃς συνήθως μεταχειρίζονται ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ εἰσὶν οὐσίαι καυστικαὶ, δυνάμεναι νὰ ἐπιφέρωσι φλογώσεις καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τοὺς δοφταλμούς.

Πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὀδόντων λαμβάνομεν παιπάλην κινίνης, μαγνησίας ἢ ἀνθρακος καὶ μεταχειρίζομενα αὐτὴν διὰ τίνος λεπτῆς φύκτρας καὶ οὐχὶ τοσοῦτο σκληρᾶς αἱ λοιπαὶ παιπάλαι ἃς τίνες μεταχειρίζονται ἐπιφέρονται μᾶλλον βλάβην, διότι καταστρέψουσι τὸ μιλτῶδες τῶν ὀδόντων κτλ. Διὰ τῶν ἀνωτέρω οὐσιῶν κατασκευάζουσιν ὠσαύτως μάζας ἢ ἐκλείγματα, ὡν ἢ χρῆσις εἶναι καὶ ὠφέλημος καὶ εὔκολος.

Πρὸς καθαρισμὸν τοῦ στόματος εἶναι καλὸν νὰ μεταχειρίζόμεθα ψυχρὸν ἢ χλιαρὸν ὄδωρ μετά τινων σταγόνων συνήθους οἰνοπνεύματος, ἢ οἰνοπνεύματος ἱεροῦλου (gargar), ἢ ὄδατος Κολωνίας ἢ ὄδατος καλουμένου τ.ο. Bollot, κτλ. Αἱ οὐσίαι δι' ἀν-

κατασκευάζουσι συνήθως τὰ πρὸς πλύσιν τοῦ στόματος ὄδατα, εἰσὶ τὰ σισύμβριον (cresson) τὸ κοχλιάριον, ὁ ἥδυσμος, τὸ ἴεροῦλον, τὸ πύρεθρον κτλ. αἵτινες ἔχουσι τὴν ἰδιότητα νὰ ἐνδύναμωσι τὰ οὖλα καὶ νὰ ἐξαλεῖφωσι τὴν δυτικῶδιν τοῦ στόματος.

Πρὸς καθαρισμὸν τῆς ἐπιδερμίδος εἶναι πρῶτον τὸ καθαρὸν ψυχρὸν ὄδωρ ἀλλ' ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ἔχει πολλάκις ἀνάγκην νὰ βοηθεῖται ὑπό τινων σκευασιῶν, ὡς τῆς τοῦ σάπωνος, ἀλλ' ἐκείνου δν κατασκευάζουσιν οἱ μυροπῶλαι ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ τινὲς δικαίως ἀντὶ τοῦ σάπωνος προτιμῶσι τὴν ἑξῆς ἀμυγδάλων μάζαν. Τὸ ὄδωρ τῆς Κολωνίας, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς λαβανίτιδος κτλ. καὶ τὰ διάφορα ἀρωματικὰ ὅξεα εἰσὶ κατάληπτα πρὸς καθαρισμὸν τοῦ προσώπου ἢ καὶ τοῦ στόματος ἀλλός ήμωμένα μετά μεγάλης ποσότητος καθαροῦ ὄδατος.

Πρὸς ἀπαλισμὸν τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ προσώπου ὀφελεῖται τὸ λεγόμενον cold cream τὸ βούτυρον τοῦ κακού, ἢ τὸ παχύμυρον τῶν σικίων (econcombres), πρὸς δὲ καὶ ἡ διάλυσις γλ. ἀμυγδάλων μετά μικρᾶς ποσότητος βρύματος βενζόνης, καὶ τὸ ἐκγύλισμα τοῦ δρυζίου, καὶ ἡ ἑξῆς αὐτοῦ κατασκευαζομένη παιπάλη.

Οἱ ἔγοντες τὴν ἐπιδερμίδα τῶν χειρῶν τραχεῖταιν καὶ μὲ ριγάδας, εἶναι καλὸν νὰ λεῖψουμεν τὸ ἐσπέρχεται αὐτὰς μὲ ὅληγον βούτυρον τοῦ κακού ἢ μὲ μάζαν κατασκευασμένην ἐκ καθαροῦ λευκοῦ κηροῦ, κητοσπέρματος καὶ ἔλασιν γλ. ἀμυγδάλων, καὶ νὰ θέτωσι χειρόκτητα.

Οσφρ δὲ διὰ τὰ ψυμάθια, ἀτίνα μεταχειρίζονται τινὲς πρὸς κόσμον δῆθεν, δὲν κάμηνον ταῦτα ἄλλο, εἰμὴν ὑπὲρανθίσας τὴν φυσικὴν τοῦ προσώπου χροιάν, νὰ μεταβάλλωσι τὴν ἐπιδερμίδα ἀπὸ ἀπαλῆς εἰς τραχεῖταιν καὶ τὸ πρόσωπον ἀπὸ νέου καὶ ὠρχίου, εἰς πρόσωπον γραίκης προσωπίδος.

— — —